

котка. „Скачай вътре!“, извикала на момичето и я откарала на твърда земя.

Когато стъпили на брега, жената каза: „Завърти се три пъти надясно и всеки път поглеждай лодката“. Момичето изпълнило това и всеки път когато поглеждало лодката, тя все повече се смалявала, докато накрая заприличала на яйце. Тогава жената запяла:

*„Задето таз черупка ти ми подари,
дори и вещицата може да благодари“.*

Като казала това, и тя, и котката, и метлата, и черупката изчезнали.

*„Това на моята история е краят,
на всички разкажи я, да я знаят“.*

Що се отнася до лодките, които се смаляват и уголемяват по желание, такъв е и норвежкият кораб Скидбладнир, който някакви гномове изработили и дали на Фрейр. Той бил толкова голям, че всички богове и тяхната армия можели да се съберат в него. Но когато не го използвали, можел да се свие, така че да се събере в торба или джоб¹¹⁵. Алгонкинският бог Глуускап не само притежава копие на Скидбладнир, но и чука на Тор, както и неговия пояс за сила¹¹⁶. Освен това винаги го придружават

---

¹¹⁵ Скидбладнир – в скандинавската митология корабът на Фрейр – бог на плодородието и лятото, построен от гномовете Брок и Синдри – синове на Ивалди. Първоначално принадлежал на бог Локи, но той го дал на Фрейр като обезщетение за кражбата на златните коси на богинята Сиф. Скидбладнир можел да побере цялото войнство на небесния град Асгард и да плава както по море, така и по суша. Платната му винаги били издувани от попътен вятър. Корабът бил съставен от множество малки детайли, изработени така изкусно, че можел да бъде сгънат като парче плат и да бъде прибран в торба или джоб – б. пр.

¹¹⁶ Тор – бог на гръмотевиците и войната в скандинавската и германската митология. Син на Один и Йорд. Винаги пътува с колесница, теглена от козлите Тангриснир и Тангньостр, и е придружаван от вестоносците си